

Làpida sepulcral del panteó dels comtes de Plasència

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Nucli antic (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament	Al terra de l'altar de l'església parroquial de Santa Margarida de Montbui. Pl. Major, 5 .

Coordenades:

Latitud:	41.55651
Longitud:	1.60506
UTM Est (X):	383674
UTM Nord (Y):	4601477

Classificació

Número de fitxa	08250-72
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Barroc
Segle	XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Molt reformada
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Privada
Titular:	Bisbat de Vic (C/Santa Maria, 1 08500 Vic)

Fitxes associades:

[Nucli Antic de Santa Margarida de Montbui](#)

[Palau dels comtes de Plasència- la Casa Gran](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Làpida sepulcral situada al terra del presbiteri, arran de les escales d'accés, en l'interior de la nau central de l'església de Santa Margarida de Montbui. La làpida cobreix una tomba o cripta en forma de creu grega. El centre es troba format per un cub de 280 cm d'amplada i els braços de la creu fan 115 cm de fons per 200 cm de llargada. La làpida és realitzada en pedra i es troba esculpida amb elements decoratius diversos. La làpida es troba formada en realitat per tres lloses rectangulars disposades una al costat de l'altre, que contenen inscripcions commemoratives sobre diferents membres de la família, entre ells Josep Lanuza i Rocabertí. Les tres lloses es troben envoltades cadascuna per un marc decorat amb elements florals i vegetals. A l'hora, les tres es troben encabides en un altre marc decorat amb un alt relleu, que conté diversos quadres on es poden distingir els atributs heràldics de la casa comtal de Plasència i d'altres elements ornamentals al·legòrics de la seva condició militar i nobiliària. S'aprecien dos dels quadres decorats amb pedrenyals i escopetes, un altre amb escenes rurals pageses i una altre amb la representació un rostre.

Observacions:

Part de la làpida es troba sota l'actual altar major de l'església. Durant la darrera reforma de l'església l'any 1956- no es respectà l'espai de la llosa i el pedestal fou col·locat a sobre.

Història

El sepulcre familiar dels comtes de Plasència a l'església de Santa Margarida de Montbui manté estreta relació amb la presència de la residència senyorial de la família a l'altre costat de la Plaça Major del poble, coneguda també com a Casa Gran. La família dels comtes de Plasència es trobava formada pels descendents de les nissagues de Montbui, originaris del terme, que a mitjans del segle XVI s'entroncaren amb la família nobiliària originària d'Aragó dels Lanuza. L'entroncament de famílies catalanes ennoblides amb nissagues nobles d'altres regnes peninsulars és un fet molt comú al llarg d'aquest segle. En aquest cas concret, es produí mitjançant el casament de Claudi de Lanuza amb Anna de Montbui, hereva de les possessions dels Montbui. El seu fill i successor fou Claudi Lanuza i Montbui, que el 1551 es casava amb Isabel de Grimalt. L'any 1611 el rei Felip III atorgava a la branca aragonesa de la família el títol de comtes de Plasència. El 1643 el títol passava a la branca catalana en esgotar-se la línia familiar aragonesa. Els segles XVII i XVIII els comtes de Plasència tingueren una gran presència i protagonisme sobre les terres del terme de Montbui construint un casal senyorial a la plaça de la vila, davant de l'església, que serví de residència familiar en les seves estades a Montbui. La tomba va ser construïda a iniciativa de Josep Lanuza i Rocabertí, comte de Plasència, possiblement a finals del segle XVII, i serví de sepultura a diversos membres de la família, que foren enterrats al panteó familiar. Hi figuren entre d'altres membres: Gerónima de Lanuza de Perellós i Vilarig morta el 27 de juny de 1679, Gertrudis d'Homs i de Vilanova, morta el 4 de juliol de 1682, Maria de Lanuza i d'Homs, morta el 10 de juliol de 1719, Antoni de Lanuza i d'Homs, mort el 4 d'agost de 1731, Bonaventura de Lanuza i d'Homs, degà de la catedral de Tarragona, mort el 4 d'agost de 1743, i Josep Lanuza i Monbuí Vilarig, comte de Plasència, vescomte de Rueda i Perellós i senyor de Ceret, mort el 13 de desembre de 1688. Existeix constància documental que la tomba fou profanada en dues ocasions: durant la guerra del Francès, i l'any 1936, quan fou espoliada tota l'església.

Bibliografia

CASTELLÀ Gabriel (1934) La casa dels senyors de Montbui i la llosa sepulcral dels comtes de Plasència. Butlletí de l'Agrupació fotogràfica d'Igualada. Núm. 31.pàg. 103-104. FERRER VIVES, F.d'A., Heràldica catalana, vol.2 Ed. Millà, Barcelona, 1995 GONZÁLEZ D. () <http://historiamontbui.blogspot.com/>
TORRAS I RIBÉ J (1991) Santa Margarida de Montbui. Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.

Arxiu fotogràfic Municipal d'Igualada